

om en særlig botanisk ekspertise, der udøves ved besigtigelse af de enkelte lokaliteter.

For eftertiden vil disse opgaver samt medarbejderne være spredt ud til næsten 100 kommuner, og det kan kun give forøget administration, et ringere fagligt miljø og dermed i sidste ende sandsynligvis også et ringere beskyttelsesniveau. Der står jo også direkte i regeringens egne bemærkninger til lovforslaget, at der kræves specialiseret og faglig indsigt, og at det har afgørende betydning for naturbeskyttelsen i Danmark.

Kl. 15.25

Derfor virker det også underligt, at man, når man selv siger det i sine egne bemærkninger, går i gang med det projekt, sådan som regeringen gør her. Det virker underligt, at § 3-områder, beskyttelseslinjer ved søer, åer og fortidsminder, administration af Natura 2000-områder, adgang m.m., som regeringen selv siger er specialiserede opgaver, nu skal opsplittes eller administreres af opsplittede faglige miljøer.

Man må også sige, at det er selvmodsigende og ikke udtryk for særlig meget konsistens, at regeringen mener, at kravet om betydelig faglig ekspertise og ensartet praksis – ordene er taget direkte fra Miljøministeriets pressemeddelelse den 24. september 2004 – berettiger en regional forvaltning af jordforurenings- og råstofområdet, men ikke af det meget vigtige naturbeskyttelsesområde, hvor den selv skriver i egne bemærkninger, at det kræver specialiseret faglig indsigt.

Vi undrer os også dybt over regeringens, kan vi sige, kaotiske håndtering af forhandlingsforløbet vedrørende strukturreformen og de her påtænkte, men ikke realiserede ændringer af det her lovforslag. Forhandlingsforløbet har været kendetegnet af, at regeringen trods talrige opfordringer ved forhandlingsmøderne først til allerallersidst fremlagde de ændringsforslag, som den ville stille i forbindelse med forhandlingerne, og det slet ikke til naturbeskyttelsesloven, som vi behandler nu.

Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF havde også den 12. maj 2005 oversendt en samlet liste over de ting, som vi mente var temaer i de her forhandlinger. Det fik man end ikke et skriftligt svar på. Der kom ikke noget som helst.

Hele § 3-registreringen var et af de helt store temaer, hvor det klart fremgik, at det var et af de områder, hvor regeringen var parat til at flytte sig, desværre ikke til regionerne, men så måske

til staten. Det var også temaet i Politikens omtale den 15. april 2005.

Andre ting, der har stået i Politiken – det fremgår også klart og tydeligt af den debat, vi har haft indtil nu – er også om § 3. Af hensyn til lærdommen vil jeg da gerne gentage et citat fra Politiken den 28. maj 2005 af den konservative miljøordfører og formand for Folketingets Miljøudvalg, hr. Christian Wedell-Neergaard, vedrørende § 3:

»Jeg havde gerne set det lagt hos staten, for det ville være mere fornuftigt. Men det har stødt på modstand i forligskredsen med Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative.«

Nu har vi forstået, at der er dele af regeringen, der egentlig gerne vil have det her overflyttet til staten. Vores primære ønske er regionerne, men vi er altid parat til og åbne over for en forhandling. Derfor er vores primære ændringsforslag, når vi når frem til afstemningen om de her ændringsforslag, at § 3-registrering, -administration osv. går til regionerne. Det vil regeringen så sandsynligvis stemme ned.

Men i det forslag, der kommer bagefter, kommer vi så ind og ser, om det, man tidligere har udtalt om, at registreringen af § 3-områderne skal overflyttes til staten, holder vand. For der er rent faktisk mulighed for Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis ordførere for at stemme for det forslag, at § 3-registrering overflyttes til staten.

Jeg ved godt, at der vil være nogle af ordførerne fra V, K og O, der får svært ved at holde sig i skindet, når det kommer til afstemning. Men som en polsk satiriker for mange år siden sagde om det med at holde sig i skindet: Den, der ingen rygrad har, må holde sig i skindet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så bliver det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

I stedet for at være så ked af det, så trist i sine udmeldinger synes jeg, at vi hellere skulle glæde os over de forandringer, som sker netop nu, hvor vi er ved at vedtage de her lovforslag om kommunalstrukturen.

Det, der har været vigtigt for Dansk Folkeparti, er, at man har lavet en strukturændring, sådan at borgerne ude i landet får en lettere tilgang til systemet, altså én indgang for den enkelte borger. Det er, som om det overhovedet ikke vejer i resten af oppositionens overvejelser, at vi også skal gøre det nemmere for den enkelte